

Środowiska (Kraków); Fundacja Partnerstwo dla Środowiska (Kraków); Niezależne Forum Ochrony Biosfery Ziemi (Skawina, Rzeczpospolita Polska); Jan Adamczyk (Kraków); Emanuel Lipartowski (Kraków) (przedstawiciel: adwokaci: początkowo A. Żuraniewski, następnie M. Rogoziński i B. Balcerzak)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich. (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie zaniechania działania przez Komisję, która nie zajęła stanowiska w przedmiocie zagrożenia dla ludności Unii Europejskiej i związanej z składowaniem i pochłanianiem dwutlenku węgla do złóż geologicznych na powierzchni ziemi oraz nie podjęła odpowiednich środków w celu ochrony zdrowia ludzkiego i dla środowiska naturalnego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology, Europejskie Stowarzyszenie Ochrony Środowiska, Przedsiębiorstwo Usług Geologiczno — Wiertniczych Chemkop-Geowiert sp. z o.o., Stowarzyszenie Obrony Środowiska, Fundacja Partnerstwo dla Środowiska, Niezależne Forum Ochrony Biosfery Ziemi, Jan Adamczyk oraz Emanuel Lipartowski zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2009 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-81/09)

(2009/C 129/24)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Meidanis i E. Lampadariou, wspomagani przez M. Tassopoulou)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 8573 z dnia 15 grudnia 2008 r. zmniejszającej pomoc finansową z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznaną na rzecz Grecji w ramach realizacji celu 1 programu operacyjnego „Dostępność i drogi główne” na mocy decyzji Komisji C (94) 3579 z dnia 16 grudnia 1994 r. zatwierdzającej pomoc finansową z EFRR, CCI nr 94.08.09.019, w zakresie, w jakim decyzja ta zmniejsza wysokość pomocy finansowej poprzez wprowadzenie korekt finansowych w kwotach 11 946 583,53 EUR i 17 488 622 EUR, co opisano bliżej w treści skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca stoi na stanowisku, iż należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z następujących względów:

Po pierwsze — według strony skarżącej — zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem podstawowego wymogu proceduralnego wynikającego z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 (¹), gdyż kontrola, w oparciu o którą dokonano korekt finansowych i wprowadzono je w życie w odniesieniu do pewnych projektów, została przeprowadzona przy udziale osób, które nie były członkami personelu Komisji. Ponadto strona skarżąca twierdzi, iż naruszono zasadę przejrzystości, gdyż sprawozdanie z audytu ani nie wymienia nazwisk uczestniczących w audycie audytorów zatrudnionych przez firmę prywatną, ani nie zostało ono podpisane przez te osoby.

Po drugie strona skarżąca podnosi, że decyzja nie zawiera wystarczającego, jasnego i precyzyjnego uzasadnienia.

Po trzecie strona skarżąca twierdzi, iż zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem prawa, w szczególności dlatego, że i) zastosowano przepis, który nie obowiązywał w okresie realizacji programu, tj. w latach 1994–1999 oraz ii) Komisja dokonała błędnej wykładni przepisów prawa greckiego transponujących dyrektywę wspólnotową, a w każdym razie dlatego, że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające.

Po czwarte strona skarżąca utrzymuje, iż wydając zaskarżoną decyzję Komisja błędnie oceniła okoliczności faktyczne (błąd co do okoliczności faktycznych) oraz naruszyła zasadę proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Pollmeier Massivholz przeciwko Komisji

(Sprawa T-89/09)

(2009/C 129/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (Creuzburg, Niemcy) (przedstawiciele: J. Heithecker i F. von Alemann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 21 października 2008 r. wydanej w postępowaniu „Pomoc państwa N 512/2007 — Niemcy, Abalon Hardwood GmbH”;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 15 grudnia 2008 r. wydanej w postępowaniu „CP 195/2007 — Abalon Hardwood Hessen GmbH”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 21 października 2008 r. wydaną w postępowaniu „Pomoc państwa N 512/2007 — Niemcy, Abalon Hardwood Hessen GmbH”, w której Komisja nie wniosła żadnych zastrzeżeń co do szeregu środków pomocowych przeznaczonych na budowę nowego tartaku, przyznanych na rzecz Abalon Hardwood Hessen GmbH — bezpośredniego konkurenta skarżącej — a także decyzję Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. — którą Komisja umorzyła toczące się przed nią w tej sprawie postępowanie odwoławcze CP 195/2007.

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

Po pierwsze zaskarżone decyzje naruszają art. 88 ust. 2 i 3 WE, a także rozporządzenie (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ dokonując oceny zgłoszonych środków pomocowych pozwana błędnie oceniła stan prawny istniejący na dzień zatwierdzenia pomocy, przez co doszło do wniosków sprzecznych z obowiązującym prawem.

W drugiej kolejności skarżąca podnosi — na wypadek, gdyby Sąd oddalił zarzut pierwszy — że pozwana naruszyła art. 88 ust. 3 WE oraz rozporządzenie nr 659/1999 przez to, że w odniesieniu do zgłoszonej pomocy prowadziła postępowanie na podstawie art. 4 rozporządzenia nr 659/1999, mimo iż pomoc ta została już przyznana.

Po trzecie pozwana naruszyła art. 88 ust. 2 i 3 WE przez to, że mimo wystąpienia poważnych trudności w zakresie oceny nie wszczęła ona formalnego postępowania dowodowego.

Po czwarte pozwana naruszyła ciężący na niej obowiązek starannego i bezstronnego rozpoznania sprawy, gdyż najwyraźniej w ogóle nie rozważyła ona szeregu istotnych argumentów podniesionych przez skarżącą.

Po piąte zaskarżone decyzje zawierają braki w uzasadnieniu.

Po szóste pozwana naruszyła prawo skarżącej do rzeczywistego uczestnictwa w postępowaniu, jako że nie poinformowała ona skarżącej o tym, jaki rodzaj postępowania został przez nią wybrany.

Po siódme pozwana naruszyła art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 3 WE poprzez błędne obliczenie wartości pomocy udzielonej w formie poręczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji

(Sprawa T-97/09)

(2009/C 129/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele): M. Lumma, wspomagany przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r. zmniejszającej wysokość pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz realizacji (w latach 1994–1999) celu 1 programu operacyjnego dotyczącego kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec, przyznanej na podstawie decyzji Komisji C(94) 1939/4 z dnia 5 sierpnia 1994 r., decyzji Komisji C(94) 2273/4 z dnia 22 sierpnia 1994 r. oraz decyzji Komisji C(94) 1425 z dnia 6 września 1994 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 8465 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2008 r., na mocy której zmniejszono kwotę pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanej na rzecz realizacji celu 1 trzech programów operacyjnych dla obszaru kraju związkowego Saksonii w Republice Federalnej Niemiec (w latach 1994–1999).

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze nie istnieje żadna podstawa prawna zryczałtowania i ekstrapolacji korekt finansowych w latach 1994–1999, w których udzielane było wsparcie.

Po drugie zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽¹⁾, gdyż nie zachodziły przesłanki zmniejszenia wysokości wypłat.

W szczególności Komisja błędnie zinterpretowała pojęcie „nieprawidłowości” i dokonała błędnych ustaleń w zakresie istotnych elementów stanu faktycznego. Nieprawidłowe ustalenia faktyczne były przyczyną licznych błędów w zakresie administracji i kontroli.